

NAKC Kampeerweek Camping De Kuilen in Someren

Van 14 tot 25 mei 2026 (de 190e clubweek van de NAKC)

Someren en omgeving

We hebben toch al heel wat keren gekampeerd met de club tijdens Hemelvaartsdag en Pinksteren maar zo'n koude en natte start als deze keer kan ik me niet herinneren, misschien toch de leeftijd?? 🤔. Maar ons credo is en blijft: *de uitgaander heeft altijd beter weer dan de thuisblijver* en dat klopte ook deze keer weer helemaal. Vooral op Hemelvaartsdag was het pittig maar hoe koud de start ook was, vanaf maandag begon het langzamerhand weer wat leefbaarder te worden en konden we overdag mooie fiets- en wandeltochten maken. Op sommige dagen en nachten ging het flink tekeer en leek het 's nachts soms wel winter maar het heeft er niet toe geleid dat we van een mislukte kampeerweek konden praten, het viel uiteindelijk allemaal best mee.

De dagen rond Pinksteren waren uitgesproken zomers en feitelijk om door een ringetje te halen. Het was mooi en warm, soms zelfs een beetje te. En we konden dan ook vrijwel alles doen wat in ons hoofd opkwam en dat was weer heel veel en voor "elck wat wils".

Camping De Kuilen

Hoewel het te boek staat als een Recreatiepark paste de kampeeraccommodatie ons als gegoten. Met enig passen en meten konden met z'n allen op een en hetzelfde terrein staan. Wel moesten we op enkele plekken de elektriciteitsaansluiting delen maar dat heeft nergens tot problemen geleid, we hebben wel geleerd hoe we moeten inschikken. Tijdens de koffie om 10 uur kon een ieder weer de meest uiteenlopende ideeën opperen om de dag te gaan besteden. Veelal in kleine groepjes waardoor er iets te kiezen viel en dat lijkt wel steeds meer te bevallen. Met een van de Pinksterdagen werden we 's avonds een keer getrakteerd op een familiedag van bezoekers op het veld naast ons maar dat was gelukkig eenmalig. De camping heeft toch een soort volkskarakter met mensen die hier al hun leven lang staan en dan heb je dit soms.

Wat waren zoal de "dagbestedingen" van ons clubje deze keer?

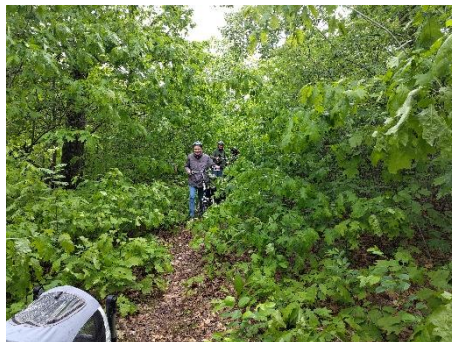
Hemelvaartsdag was er uiteraard voor om iedereen te verwelkomen en dat ging Rosa weer uitstekend af. Er waren al een 7-tal mensen wat eerder gekomen en het lukte prima om uiteindelijk iedereen een plekje te geven bij de groep zodat niemand ergens alleen kwam te staan. Wel was het even passen en meten omdat het perceel is bedoeld voor 10 kampeersers en er 15 kampeersers moesten worden gehuisvest. Maar met enige improvisatie lukte het om iedereen een plekje en een elektriciteitsaansluiting te geven. Op de eerste vrijdag waaierde de groep uiteen richting kringloopwinkels, een fietstochtje of korte wandeling en er waren ook mensen die nog niet helemaal gesetteld waren en daar die dag de tijd voor namen.

De dagen na Hemelvaartsdag verliepen behoorlijk koud en regenachtig maar er tussendoor werden toch wel de nodige initiatieven ontplooid, gefietst en gewandeld. Met bij thuiskomst als voornaamste reactie: het was te doen, maar eigenlijk een beetje te koud en de Kringloop was voor sommigen een gewild (vlucht??) adres. Maar als je erop uittrok dan kwam je schitterende landschappen tegen welke het waard waren om even bij te stoppen.

In Lierop was op zondag 17 mei een “beroemde” jaarmarkt dus vloog een deel van de meute daar op af om al kuierend en lekker rondstruinend wat te snacken en later te lunchen. Ook werden nog wat aardbeien en blauwe bessen ingeslagen waarna we weer tevreden huiswaarts keerden.

Op maandag de 18^e volgden we het plan van Henny om naar Peerkesbosch in Nederweert te fietsen om daar te gaan lunchen en daarna een boswandeling te gaan maken. Maar ja, en toen gebeurde er iets wat niemand voor mogelijk had gehouden, we waren op enig moment volkomen de weg kwijt en verdoemd!! Dwars door het “oerwoud” ploeterend met de fiets aan de hand en met gevaar voor eigen leven kwamen we op enig moment toch weer op de goede weg en bereikten we het gewenst eindpunt, spannend!!!!

Wat het zo grappig maakte was dat we onderweg een scoutinggroep tegenkwamen die een wandeltocht maakte en klaarblijkelijk in dezelfde richting liep. We zijn ze tijdens onze dwaaltocht wel 3 keer tegengekomen, zij lopend, wij fietsend. Hoe zo een beetje de weg kwijt!

Na een uitstekende lunch in Peerkesbosch gingen 3 mensen direct weer naar de camping, de anderen maakten een mooie wandeling om halverwege en bij het verste punt van de route de restanten van een zg. *grenskerkje* te mogen bewonderen. Waar de in die tijd onder druk staande katholieke gelovigen in het geheim naar toe konden. In de 17^e eeuw nog helemaal verscholen in het bos en nu alleen nog bestaand uit de gerestaureerde fundamenten van het kerkje met een gedenkmonument. Maar heel leerzaam om te lezen waar dit kerkje zo'n 300 jaar gelden voor diende, godsdienstvrijheid was nog even ver weg.

zie foto.

Ook op de dinsdag gingen we er in groepjes op uit en was voor een 6-tal mensen het buitenlucht museum de Eynderhoof in Nederweert-Eind de bestemming. Bijna een thuiswedstrijd voor Henny die ons enthousiast vertelde over de streek waar ze was geboren en welke herinneringen dit bezoek bij haar oproep. Het was er deze keer wat stil want de meeste ambachten werden op dat moment niet uitgeoefend. Dat was de vorige keer wel anders, toen was het wel wat drukker en levendiger. Wel actief was de houtzagerij waar van boomstammen onbekantrechte planken werden gemaakt welke of in het museum zelf weer werden toegepast of verkocht.

Onbekantrecht staat voor planken waar de randen nog niet van zijn afgezaagd en nog hun oorspronkelijke vorm hebben. Je ziet dit soort planken veel in het landschap als er bijvoorbeeld hekken of banken van zijn gemaakt. Dit noemen ze "landschapsmeubilair".

Op de Eynderhoof hebben ze een afdeling waar ze van afgedankte eiken meubelen allerlei gebruiksvoorwerpen maken zoals bijzettafeltjes en speelgoed. Zelf heb ik voor mijn achterkleinzoon een ouderwetse tol gekocht.

Velen onder ons kennen nog wel de uitdrukking: “klop, klop ja, ja, Oisterwijk” wat stond voor kwaliteitsmeubelen van eikenhout. Maar wat weinigen weten, dus ook ik niet, was dat om deze meubels zwaarder te doen lijken dan ze eigenlijk waren de tafelpoten soms hol werden gemaakt en gevuld met beton!!! De zagerij van de Eynderhoof stuit soms op dit soort meubelen bij het verzagen van tafels en stoelen met als gevolg dat ze de (dure) zaag weg kunnen gooien. Dus controleren ze altijd eerst of het wel om massief eikenhout gaat alvorens er de zaag in te zetten.

Van woensdag af werden weer dagelijks de nodige fietstochten en tripjes gemaakt inclusief de verschillende bezoeken aan kringloopwinkels van uiteenlopende omvang en kwaliteit en werden we op zaterdag getrakteerd op de eerste tropendag met temperaturen tot aan 30 graden C., voor enkelen van ons eigenlijk een beetje teveel van het goede, het lichaam moet hier wel aan wennen. Zeker omdat het verschil met voorafgaande dagen wel heel erg groot was.

De donderdagavond werd weer op de traditionele wijze ingevuld met een gezamenlijk diner in Eethuis 't Zonneke in Someren waarna we naar de beste ijssalon van Someren togen om daar ons toetje te eten. We gingen die avond beslist niet met honger naar bed. Waarbij we toen het donker begon te worden werden verrast door een van de vele vondsten van onze vriend Harry die weer eens iets bijzonders had bedacht nl. een elektrisch kampvuur, je zou zweren dat het echt was. En er kwam ook nog eens “rook” uit tevoorschijn. Alles gemaakt van “afval” en spullen uit de vele kringloopwinkels waar Harry zo'n beetje vaste klant is. Wat een ongeëvenaarde fantasie en creativiteit, het was een hele belevenis en menige gast op de camping zou zweren dat het om een echt open vuur ging, maar niet heus dus.

De tweede helft van deze kampeerweek werd wel gekenmerkt door het geleidelijke vertrek van steeds meer mensen waardoor we aan het eind van deze kampeerweek met een vrij klein groepje over bleven. Dit werd door de achterblijvende deelnemers verschillend beleefd. De een vond het prima, de ander vond het minder gezellig worden en voor dat laatste is ook wel iets te zeggen. Maar ja, ons credo is ook: vrijheid, blijheid, iedereen is vrij om eigen keuzes te maken en daar hoort dit nu eenmaal ook bij.

Al met al was het weer een bijzonder geslaagd evenement met dank aan Rosa voor haar inbreng van ideeën en haar enthousiasme bij het bedenken en uitvoeren van ideeën en plannetjes, het was weer top.

Wormerveer, 7 juni 2026

PB

